

Sygn. akt: I C 388/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 czerwca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Małgorzata Żelewska
Protokolant:	Agnieszka Bronk – Marwicz

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 31 maja 2016 r. w G.

sprawy z powództwa **F. (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w K.**

przeciwko **R. P.**

o zapłatę

I. uchyla nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym wydany przez Sąd Rejonowy w Gdyni w dniu 9 października 2015r. pod sygn.. akt I Nc 1058/15;

II. zasądza od pozwanego R. P. na rzecz powoda F. (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w K. kwotę 39.490,14 zł trzydzieści dziewięć tysięcy czterysta dziewięćdziesiąt złotych 14/100) z odsetkami ustawowymi od dnia 29 lipca 2015r. do dnia 31 grudnia 2015r. i ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016r. do dnia zapłaty;

III. odstępuje od obciążania pozwanego kosztami procesu;

IV. koszty sądowe, od uiszczenia których pozwany był zwolniony przejmuje na Skarb Państwa

Sygn. akt I C 388/16

UZASADNIENIE

Powód F. (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w K. wystąpił przeciwko R. P. o zapłatę kwoty 39.490,14 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu wskazał, iż w dniu 11.07.2014r. nabył od (...) Banku (...) S.A. w W. wierzytelność wobec pozwanego w kwocie 36.965,63 zł, która powstała na skutek udzielenia mu przez zbywcę kredytu w kwocie 63.000 zł na podstawie umowy z dnia 10.06.2009r. Dodał także, iż po nabyciu wierzytelności wypełnił weksel zgodnie z treścią deklaracji wekslowej informując o tym pozwanego, który nie dokonał jednak zapłaty.

(pozew k. 2 – 2v, pismo k. 61)

Nakazem zapłaty z dnia 9 października 2015r. wydanym w postępowaniu nakazowym w sprawie o sygn. akt I Nc 1058/15 Sąd Rejonowy w Gdyni uwzględnił żądanie pozwu w całości.

(nakaz zapłaty k. 63)

W zarzutach od powyższego nakazu zapłaty pozwany zaskarżył go w całości wnosząc o jego uchylenie i oddalenie powództwa podnosząc, iż sporny dług obciąża przede wszystkim jego żonę, która zaciągnęła przedmiotowe zobowiązanie na prowadzenie własnej firmy, a następnie opuściła rodzinę pozostawiając go z dwójką dzieci i długami. Pozwany dodał także, iż z uwagi na poważne schorzenie serca jest na rencie i pracuje, jednak na skutek zajęć komorniczych jego dochody są niskie i z trudem starczą na utrzymanie siebie i dzieci. Ponadto nie otrzymuje alimentów na dzieci, a egzekucja komornicza dotycząca spornego długu prowadzona na rzecz (...) została umorzona. Pozwany dodał także, iż nie wystawiał nigdy żadnego weksla.

(zarzuty k. 70 - 71)

Pismem z dnia 1.03.2016r. powód zmienił żądanie pozwu w zakresie odsetek w ten sposób, iż domagał się ich w wysokości ustawowej do dnia 31.12.2015r. a w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia 1.01.2016r.

(pismo k. 87)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 10 czerwca 2009r. pozwany R. P. i E. P. zawarli z (...) Bankiem (...) Spółką Akcyjną w W. umowę kredytu gotówkowego na mocy której bank pożyczył im kwotę 63.000 zł na okres 5 lat, która miała zostać spłacona w miesięcznych ratach. Wykonanie przedmiotowej umowy zostało zabezpieczone wekslem wystawionym m.in. przez pozwanego.

(okoliczność bezsporna: umowa pożyczki z załącznikami k. 50 – 52, deklaracja wekslowa k. 47, weksel k. 48)

Wobec braku realizacji postanowień umowy, uprzedni wierzyciel w dniu 22 maja 2013r wystawił m.in. przeciwko pozwanemu bankowy tytuł egzekucyjny na kwotę 31.635,61 zł, w tym należność główna 27.739,03 zł wraz z dalszymi odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP od dnia 22.05.2013r. Postanowieniem z dnia 11 lipca 2013r. w sprawie o sygn. akt VII Co 3253/13 Sąd Rejonowy w Gdyni nadał powyższemu bankowemu tytułowi egzekucyjnemu klauzulę wykonalności ograniczając egzekucję do kwoty 94.500 zł.

(okoliczność bezsporna: bankowy tytuł egzekucyjny k. 12 akt egzekucyjnych komornika sądowego J. B. Km 5159/14)

W dniu 4 lipca 2014r. pomiędzy (...) Bankiem (...) S.A. w W. a F. (...) Niestandaryzowanym Sekurytyzacyjnym Funduszem Inwestycyjnym Zamkniętym w K. została zawarta umowa sprzedaży wierzytelności przysługujących Bankowi w stosunku do osób fizycznych, w tym między innymi w stosunku do pozwanego R. P.. Następnie umową z dnia 18 grudnia 2014r. w/w strony zawarły również umowę przelewu wierzytelności wekslowej przysługującej bankowi w stosunku do pozwanego a wynikającej z w/w umowy kredytu.

(okoliczność bezsporna: umowa przelewu k. 7 – 20, aneks k. 40 – 41, załącznik k. 44 – 45, umowa k. 49)

Powód uzupełnił weksel na kwotę 39.490,14 zł z datą płatności 21 czerwca 2015r. i wezwał pozwanego do zapłaty, czego ten nie uczynił.

(okoliczność bezsporna: wezwanie do zapłaty k. 53, weksel k. 48)

Na dzień 21.06.2015r. do spłaty pozostała kwota 27.739,03 zł kapitału głównego, odsetki umowne w kwocie 8773,72 zł naliczone do dnia 11.07.2014r., odsetki ustawowe od kwoty kapitału głównego od dnia 11.07.2014r. – 2730,58 zł oraz koszty (w tym egzekucyjne) 405,16 zł.

(dowód: akta egzekucyjne komornika sądowego J. B. Km 5159/14: karty rozliczeniowe, wniosek k. 1, bankowy tytuł egzekucyjny k. 12, postanowienie k. 81)

Sąd zważył, co następuje:

Analizując zgromadzony w sprawie materiał dowodowy sąd uznał za wiarygodne przedłożone przez strony dokumenty oraz zawarte w aktach egzekucyjnych komornika sądowego J. B. o sygn. Km 5159/14, gdyż ostatecznie nie były one kwestionowane przez żadną ze stron, a nadto nie budziły one wątpliwości sądu co do ich autentyczności i faktu sporządzenia. Sąd również uznał za wiarygodne zeznania pozwanego co do jego sytuacji osobistej i materialnej oraz wysokości należnego roszczenia, które w ocenie sądu były szczerze a nadto znajdują potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym zgromadzonym w sprawie. Z tych też względów brak było podstaw do podważenia ich wiarygodności.

Powód w niniejszym postępowaniu domagał się zapłaty od pozwanego kwoty 39.490,14 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty w związku z nabyciem od uprzedniego wierzyciela wierzytelności objętej umową kredytu z dnia 10 czerwca 2009r. a zabezpieczonej wekslem wystawionym przez pozwanego. Powództwo zatem oparte było nie tyle na wekslu, co przede wszystkim na umowie przelewu wierzytelności w oparciu o którą powód nabył wierzytelność w stosunku do pozwanego z tytułu umowy kredytu. Z tych też względów sąd na podstawie art. 496 k.p.c. w punkcie I wyroku uchylił nakaz zapłaty wydany w postępowaniu nakazowym przez Sąd Rejonowy w Gdyni w dniu 9 października 2015 roku, sygn. akt I Nc 1058/15 w całości uznając, iż podstawą żądania pozwu nie było zobowiązanie wekslowe.

Na marginesie zaznaczyć należy, iż w wekslu zawarto klauzulę „nie na zlecenie”, jednakże została ona zapisana w sposób nieprawidłowy, co powoduje nieważność weksla. Klauzula ta musi bowiem zostać umieszczona po oznaczeniu remitenta, a nie bezpośrednio przed, jak w niniejszej sprawie. Taki weksel nie wskazuje bowiem osoby na rzecz której lub na której zlecenie zapłata ma być dokonana, a jedynie określa, komu nie zostanie dokonana „nie na zlecenie (...) S.A.” (orzeczenie SN z dnia 14 października 1931r., Rw 1592/31, LexisNexis nr (...), OSP 1931, poz. 543). Niezależnie od powyższego i tak zgodnie z art. 11 zd. 2 ustawy prawo wekslowe umieszczenie w wekslu klauzuli "nie na zlecenie" powoduje, iż weksel można przenieść tylko w formie i ze skutkami zwykłego przelewu, co powoduje, że pozwany i tak mógłby w niniejszym postępowaniu bez żadnych ograniczeń podnosić zarzuty dotyczące stosunku podstawowego tj. umowy kredytu.

Przechodząc do rozważań na zasadności powództwa opartego na treści art. 509 k.c. w zw. z art. 2 ustawy z dnia 12 maja 2001r. o kredycie konsumenckim sąd zważył, iż zasługiwało ono na uwzględnienie tak co do zasady jak i co do wysokości.

W sprawie bezspornym było bowiem, iż pozwany zawarł w dniu 10 czerwca 2009r. z (...) Bankiem (...) S.A. w W. umowę kredytu, jak również, iż kredyt ten nie został spłacony w części, co skutkowało wydaniem przez bank bankowego tytułu egzekucyjnego. Ponadto pozwany nie kwestionował faktu przejścia spornej wierzytelności na rzecz powoda, co wynika z przedłożonych do akt sprawy dokumentów, w tym w szczególności umowy sprzedaży wierzytelności oraz załącznika do tej umowy poświadczonych za zgodność z oryginałem przez występującego w sprawie zawodowego pełnomocnika. Pozwany podniósł jednak, iż żądana kwota jest zbyt wysoka, albowiem inna wysokość zadłużenia wynika z bankowego tytułu egzekucyjnego. Sąd zważył, iż zarzut pozwanego nie zasługiwał na uwzględnienie. Sąd dopuścił przy tym na wniosek pozwanego dowód z bankowego tytułu egzekucyjnego jak również z dokumentów zawartych w aktach egzekucyjnych komornika sądowego J. B. o sygn. akt Km 5159/14, w tym m.in. z kart rozliczeniowych, z których wynika, iż wysokość obecnie istniejącego zadłużenia została wyliczona w sposób prawidłowy. Zaznaczyć bowiem należy, iż już w bankowym tytule egzekucyjnym wskazano, iż kwota należności głównej wynosi 27.739,03 zł a odsetki umowne naliczone od tego kapitału jedynie do dnia 21.05.2013r. - 3695,58 zł. W tytule tym wskazano również, iż od kapitału głównego należą się dalsze odsetki umowne w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP począwszy od 22.05.2013r. W konsekwencji nie ulega wątpliwości, iż zadłużenie wynikające z przedmiotowej umowy kredytu w dalszym ciągu wzrasta o odsetki najpierw umowne, a od momentu

przelewu wierzytelności ustawowe. Ponadto sąd wziął pod uwagę przyznane poprzednikowi prawnemu powoda koszty wynikające z kart rozliczeniowych zawartych w aktach egzekucyjnych i bankowego tytułu egzekucyjnego a także okoliczność iż na poczet spornej wierzytelności nie została wyegzekwowana od pozwanego żadna należność. Mając na względzie powyższe zdaniem sądu żądana przez powoda wysokość znajduje uzasadnienie w przedłożonych dokumentach, a zatem powództwo zasługiwało na uwzględnienie również co do wysokości.

Z tych też względów sąd na podstawie art. 509 k.c. w zw. z art. 2 ustawy z dnia 12 maja 2001r. o kredycie konsumenckim oraz art. 481 § 1 i 2 k.c. w punkcie II wyroku zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 39.490,14 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu tj. od dnia 29 lipca 2015r. do dnia 31.12.2015r., a od 1.01.2016r. odsetkami ustawowymi za opóźnienie do dnia zapłaty zgodnie z żądaniem pozwu.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 102 k.p.c. i w punkcie III wyroku odstąpił od obciążenia pozwanego kosztami procesu. Sąd wziął bowiem pod uwagę trudną sytuację materialną i życiową pozwanego, który utrzymuje się sam wraz z dwójką dzieci z renty oraz wynagrodzenia za pracę, które jednak są zajęte przez komornika. W konsekwencji realny dochód jaki otrzymuje jest niewielki. Nadto dzieci pomimo przyznanych alimentów od matki nie uzyskują ich. Dodatkowo pozwany jest osobą schorowaną, po zawale serca w oczekiwaniu na przeszczep. Z tych też względów sąd uznał, iż zachodzą pełne podstawy do odstąpienia od obciążenia pozwanego kosztami procesu w niniejszej sprawie. Nadto sąd w punkcie IV wyroku mając na względzie powyższe oraz fakt, iż pozwany został zwolniony w niniejszej sprawie od kosztów sądowych w postaci opłaty od zarzutów przejął je na rachunek Skarbu Państwa.